ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ
ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ 74ον | 22 Νοεμβρίου 2026 | ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 47 (3834)

Η ΑΦΡΟΣΥΝΗ ΤΗΣ ΠΛΕΟΝΕΞΙΑΣ

Ἀφορμή γιά νά διηγηθεῖ ὁ Κύριος τήν σημερινή παραβολή στάθηκε ἡ φιλονεικία δύο ἀδελφῶν σέ κληρονομικά ζητήματα. Προφανῶς ὁ Χριστός γνώριζε ὅτι καί οἱ δύο τους εἶχαν παραδοθεῖ στήν πλεονεξία, γι' αὐτό καί ἀρνήθηκε, ὅταν τοῦ ζητήθηκε, νά γίνει «δικαστής» τους καί νά μοιράσει τήν περιουσία τους. Μάλιστα, ἀπευθυνόμενος στό πλῆθος πού παρίστατο, τόνισε: «Νά προσέχετε καί νά φυλάγεσθε ἀπό κάθε εἴδους πλεονεξία, γιατί τά πλούτη, ὅσο περίσσια καί ἄν εἶναι, δέν δίνουν στόν ἄνθρωπο τήν ἀληθινή ζωή» (Λουκ. 12, 13-16). Μέ αὐτή τήν προτροπή ὁ Κύριος μᾶς βοηθᾶ νά ἀποφεύγουμε τήν ἀσθένεια, τό πάθος τῆς πλεονεξίας, γι' αὐτό καί διηγεῖται τήν παραβολή τοῦ ἄφρονος πλουσίου, σάν μία διαρκῆ ὑπόμνηση γιά τήν σωστή στάση πού πρέπει νά ἔχει ὁ πιστός ἔναντι τῶν ὑλικῶν ἀγαθῶν.

Ὁ πνευματικός θάνατος πού ἐπιφέρει ἡ πλεονεξία

Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος, συμβουλεύοντας τούς Χριστιανούς τῶν Κολοσσῶν νά ἀπονεκρώσουν ὅ,τι τούς συνδέει μέ τό ἁμαρτωλό παρελθόν, τούς συνιστᾶ νά θανατώσουν καί τό πάθος τῆς πλεονεξίας, τό ὁποῖο χαρακτηρίζει ὡς «εἰδωλολατρία» (Κολ. 3,5). Εἶναι τόσο μεγάλη ἡ δύναμη τῆς πλεονεξίας πού ἀπομακρύνει τόν ἄνθρωπο ἀπό τόν Θεό, ἀπό τήν ἀγάπη, τήν δικαιοσύνη, τήν συναλληλία, τόν ἀπομονώνει στόν ἑαυτό του καί τόν κάνει νά λατρεύει τά κτίσματα σάν εἴδωλα. Γι' αὐτό ὁ πλούσιος γαιοκτήμονας τῆς παραβολῆς, ὅταν ἀντίκρυσε τήν ἄφθονη καρποφορία τῶν ἀγρῶν του, δέν σκέφθηκε νά δοξάσει καί νά εὐχαριστήσει τόν Θεό, νά ἐπιβραβεύσει τούς ἐργάτες του, νά προσφέρει τίς «ἀπαρχές τῶν καρπῶν» στόν Ναό ἤ νά εὐεργετήσει πτωχούς συνανθρώπους του. Ὁ νοῦς του στράφηκε στήν οἰκοδόμηση μεγάλων ἀποθηκευτικῶν χώρων γιά τήν φύλαξη τῶν ἀγαθῶν του καί στό πῶς θά τά χρησιμοποιήσει γιά τήν κα-

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Λουκ. ιβ΄ 16-21, η΄ 8)

Τό ἀγαθό εἶναι ὁ ἴδιος ὁ Θεός

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· Ἀνθρώπου τινὸς πλουσίου εὐφόρησεν ἡ χώρα· καὶ διελογίζετο ἐν ἑαυτῷ, λέγων· Τί ποιήσω, ὅτι οὐκ ἔχω ποῦ συνάξω τοὺς καρπούς μου; Καὶ εἶπε· Τοῦτο ποιήσω· καθελῶ μου τὰς ἀποθήκας, καὶ μείζονας οἰκοδομήσω, καὶ συνάξω ἐκεῖ πάντα τὰ γενήματά μου καὶ τὰ ἀγαθά μου, καὶ ἐρῶ τῇ ψυχῇ μου· Ψυχή, ἔχεις πολλὰ ἀγαθὰ κείμενα εἰς ἔτη πολλά· ἀναπαύου, φάγε, πίε, εὐφραίνου. Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Θεός· Ἄφρον, ταύτῃ τῇ νυκτὶ τὴν ψυχήν σου ἀπαιτοῦσιν ἀπὸ σοῦ· ἃ δὲ ἡτοίμασας, τίνι ἔσται; Οὕτως ὁ θησαυρίζων ἑαυτῷ, καὶ μὴ εἰς Θεὸν πλουτῶν. Ταῦτα λέγων, ἐφώνει· Ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν, ἀκουέτω.

λοπέρασή του: «Ψυχή, ἔχεις πολλά ἀγαθά κείμενα εἰς ἔτη πολλά· ἀναπαύου, φάγε, πίε, εὐφραίνου».

Τί εἶναι ἡ πλεονεξία

Ἡ πλεονεξία συνίσταται οὐσιαστικά στήν βούληση τοῦ ἀνθρώπου νά ἀποκτήσει ὅλο καί πιό πολλά ἀγαθά, στήν σφοδρή ἐπιθυμία του νά κατέχει περισσότερο πλοῦτο. Πρόκειται γιά ἐμπαθῆ προσκόλληση στήν ὑλική πραγματικότητα, γιά ἀπληστία, ἡ ὁποία δημιουργεῖ στόν ἄνθρωπο τήν ἐντύπωση ὅτι ὅσο πιό πολλά κατέχει, τόσο περισσότερο θά ζήσει μέ εὐτυχία καί αὐτάρκεια. Βεβαίως, αἰτία τοῦ πάθους τῆς πλεονεξίας δέν εἶναι τό χρῆμα οὔτε καθεαυτά τά ὑλικά ἀγαθά, ἀλλά ἡ ἐσφαλμένη στάση τοῦ ἀνθρώπου ἔναντι αὐτῶν, ἀφοῦ δόθηκαν γιά νά χρησιμοποιοῦνται σωστά, μέ σύνεση, καί νά μοιράζονται μέ δικαιοσύνη σέ ὅλους. Ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος χαρακτηρίζει τήν πλεονεξία ὡς «βουλιμία τῆς ψυχῆς» καί ἐπισημαίνει ὅτι προσβάλλει καί τούς πτωχούς καί τούς πλουσίους: οἱ πτωχοί, πού ὑπόκεινται στό πάθος, ζηλοφθονοῦν τούς πλουσίους· καί οἱ πλούσιοι, ἀντιστοίχως, ζηλοφθονοῦν τούς πλουσιότερους ἀπό αὐτούς. Τοιουτοτρόπως, ἡ πλεονεξία ἀλλοτριώνει τόν ἄνθρωπο, στερεῖ τήν ἐλευθερία του καί ὑποτάσσει ὅλες τίς δυνάμεις του στήν ἀκόρεστη ἐπιθυμία γιά συγκέντρωση ὑλικῶν ἀγαθῶν. Ἔτσι, ὁ ἄνθρωπος κυριαρχεῖται ἀπό φόβο, ἄγχος καί ἀνασφάλεια στήν προσπάθειά του νά διατηρήσει καί νά ἐπαυξήσει τόν πλοῦτο του μέ κάθε μέσο.

Ὁ κατά Θεόν πλοῦτος

Ὁ πλούσιος τῆς παραβολῆς συλλογιζόταν τά πάντα, ὅσον ἀφορᾶ στήν διαχείριση τῶν ἀγαθῶν του· εἶχε ἀποβάλει, ὅμως, ἀπό τήν σκέψη

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Ὁ Ἰησοῦς εἶπε τήν ἑξῆς παραβολή: Ἑνός πλουσίου ἀνθρώπου τά χωράφια ἀπέδωσαν μεγάλη παραγωγή· καί σκεφτόταν μέσα του καί ἔλεγε: Τί νά κάνω, πού δέν ἔχω ποῦ νά συνάξω τούς καρπούς μου; Καί (τελικά) εἶπε: Νά τί θά κάνω: θά γκρεμίσω τίς ἀποθῆκες μου καί θά κτίσω μεγαλύτερες, καί θά συνάξω ἐκεῖ ὅλα τά εἰσοδήματά μου καί τά ἀγαθά μου, καί θά πῶ στήν ψυχή μου: Ψυχή, ἔχεις πολλά ἀγαθά, πού φθάνουν γιά πολλά χρόνια· ξεκουράσου, φάγε, πίε, διασκέδασε. Τοῦ εἶπε ὅμως ὁ Θεός: Ἀνόητε, ἀπόψε ἀπαιτοῦν ἀπό ἐσένα νά παραδώσεις τήν ψυχή σου· αὐτά πού ἑτοίμασες σέ ποιόν θά μείνουν; Αὐτά θά πάθει ὅποιος θησαυρίζει γιά τόν ἑαυτό του (ὑλικά ἀγαθά), καί δέν πλουτίζει κατά Θεόν. Ὅταν τά εἶπε αὐτά, φώναξε: Ὅποιος ἔχει αὐτιά νά ἀκούει, ἄς ἀκούει.

(Ἡ Καινή Διαθήκη, τό πρωτότυπο κείμενο μέ νεοελληνική ἀπόδοση τοῦ ὁμοτ. καθηγ. Χρ. Βούλγαρη, ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

του τήν προοπτική τοῦ θανάτου του. Καί ἐκεῖ πού δέν τό περίμενε, ὁ Θεός τοῦ γνωστοποιεῖ τό ἐπικείμενο τέλος του: ἄφρων, ἀνόητε, αὐτή τήν νύκτα θά παραδώσεις τήν ζωή σου. Αὐτά λοιπόν, πού ἑτοίμασες σέ ποιόν θά ἀνήκουν; Ὁ Κύριος ὑπενθυμίζει σέ κάθε ἄνθρωπο ὅτι ὑπάρχει «πλοῦτος» πού πτωχεύει, καί «πτωχεία» πού πλουτίζει. Ὁ πιστός πού δέν συγκεντρώνει πρόσκαιρους θησαυρούς, ἀλλά πλουτίζει τόν ἑαυτό του μέ ὅ,τι θέλει ὁ Θεός προγεύεται ἀπό τόν παρόντα βίο τήν ὑπέρβαση τοῦ θανάτου, καθότι ἑνωμένος μέ τόν Χριστό, ἔχει ἀνοικτή τήν ψυχή του στά θεῖα Του λόγια, τά ὁποῖα ἀγωνίζεται νά ἐφαρμόσει στήν ζωή του. Γι' αὐτό ἀφήνει τήν ἀγάπη του νά διαχέεται πρός τόν Θεό τῆς Ἀγάπης· καί ἐμπνεόμενος ἀπό τήν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ ἀγαπᾶ κάθε ἄνθρωπο, ἀκόμη καί τόν ἐχθρό. Ἡ ἀγάπη του αὐτή γίνεται ἔμπρακτη, μέ κάθε μέσο πού ἔχει στήν διάθεσή του καί τότε καταλαβαίνει τί ἐννοεῖ ὁ Ἀπόστολος Παῦλος, ὅταν λέγει: «ὡς πτωχοί πολλούς δέ πλουτίζοντες, ὡς μηδέν ἔχοντες καί πάντα κατέχοντες» (Β΄ Κορ. 6, 10).

Ἀρχιμ. Ν. Κ.

ΑΓΙΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ

ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΕΙΣ ΤΟ ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ
(Α΄ ἔκδ., σχῆμα 14x21 ἑκατ., σελ. 416)

Ὁ ἑκατοστός (100ός) τόμος τῆς βραβευμένης ἀπό τήν Ἀκαδημία Ἀθηνῶν σειρᾶς «Βιβλιοθήκη Ἑλλήνων Πατέρων καί Ἐκκλησιαστικῶν Συγγραφέων» (ΒΕΠΕΣ) περιέχει τό ΙΑ΄ μέρος τῶν ἑρμηνευτικῶν ἔργων τοῦ ἱεροῦ Χρυσοστόμου.

22 Νοεμβρίου 2026: ΚΥΡΙΑΚΗ Θ΄ ΛΟΥΚΑ
Ἀρχίππου, Φιλήμονος, Ὀνησίμου ἀποστόλων. Κικιλίας μάρτυρος καί τῶν σύν αὐτῇ († 230). Κλήμεντος καί Σισινίου ἱερομαρτύρων. Ἰακώβου ὁσίου τοῦ ἐν Εὐβοίᾳ νέου ἀσκητοῦ († 1991).
Ἦχος: πλ. δ΄ – Ἑωθινόν: Γ΄ – Ἀπόστολος: Ἐφεσ. δ΄ 1-7 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ιβ΄ 16-21.
Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 29 Νοεμβρίου, ΙΓ΄ Λουκᾶ.
Ἀπόστολος: Ἐφεσ. ε΄ 8-19 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ιη΄ 18-27.

Ἐπανέκδοση τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας

ΩΡΟΛΟΓΙΟΝ ΤΟ ΜΕΓΑ

(νέα ἔκδ., σχῆμα 14x21 ἑκατ., σελ. 920)

Τό «Ὡρολόγιον τό Μέγα» ἀποτελεῖ ἕνα ἀπό τά σημαντικότερα λειτουργικά βιβλία τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἀφοῦ χρησιμοποιεῖται τόσο στήν δημόσια λατρεία ὅσο καί στήν κατ' οἶκον προσευχή τῶν πιστῶν, καθώς ἡ προσευχή εἰσέρχεται δημιουργικά στήν ροή τῆς καθημερινότητας καί ὑπενθυμίζει τήν διαρκῆ παρουσία τοῦ Χριστοῦ στήν ζωή τῶν πιστῶν.

Ἡ παροῦσα νέα ἔκδοση βασίστηκε στήν νεώτερη, ἁγιολογικῶς ἐμπλουτισμένη ἔκδοση τοῦ 2022, μέ στόχο νά περιοριστοῦν, ὅσο ἦταν δυνατόν, οἱ συντμήσεις καί οἱ παραπομπές σέ τροπάρια καί εὐχές, ὥστε τό βιβλίο νά εἶναι περισσότερο εὔχρηστο. Γιά τήν προετοιμασία της ἐλήφθησαν ὑπόψη ὅλες οἱ νεώτερες ἀναθεωρημένες λειτουργικές ἐκδόσεις, οἱ ὁποῖες ἔχουν ἐγκριθεῖ ἀπό τήν ἁρμόδια Συνοδική Ἐπιτροπή Λειτουργικῆς Ἀναγεννήσεως τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Παράλληλα, ἀκολουθήθηκε μέ συνέπεια τό ἔργο τοῦ ἀειμνήστου π. Κωνσταντίνου Παπαγιάννη, ἐξαίρετου γνώστη τῶν λειτουργικῶν θεμάτων.

Ἡ Ἀποστολική Διακονία προχώρησε στήν ἔκδοση αὐτῆς τῆς νέας, μικρότερου καί εὔχρηστου σχήματος ἔκδοσης τοῦ Ὡρολογίου, μέ εὐανάγνωστη στοιχειοθεσία, ὥστε νά διευκολυνθεῖ ἡ καθημερινή χρήση του, ἰδιαίτερα στήν κατ' οἶκον προσευχή. Ἀποσκοπεῖ δέ στήν πρακτική ἐξυπηρέτηση τῶν πιστῶν, καθώς καί στή διαφύλαξη τῆς λειτουργικῆς ἑνότητας τῆς Ἐκκλησίας μέσῳ τῆς κοινῆς χρήσης τῶν ἴδιων λειτουργικῶν κειμένων.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου), Ἀθήνα.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασίου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής· Μητροπολίτης Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: **www.apostoliki-diakonia.gr**